

Совтан Ю.В., Смольницький О.Т.,
курсанти 2 курсу 204 навчальної групи
навчально-наукового інституту
підготовки фахівців для підрозділів слідства та
кримінальної міліції Національної академії
внутрішніх справ *Науковий керівник:*
Стратулат Н.В., кандидат філологічних наук,
доцент кафедри юридичного
документознавства Національної академії
внутрішніх справ

УКРАЇНСЬКА МОВА - ДЕРЖАВНА МОВА

Стаття 10 Конституції України встановлює: «Державною мовою в Україні є українська мова». Українська мова - не лише засіб спілкування, а й скарбниця духовного і культурного спадку українського народу, невід'ємною ознакою його ідентичності. Незважаючи на складні історичні умови, українська мова зберегла свою самодостатність і стала важливим чинником єднання і відновлення незалежності України. Насправді її пізнавальний, виражальний і комунікативний потенціал надзвичайно потужний. Український словник - один з найбагатших у світі. Українська мова входить до третього десятка демографічно найпоширеніших мов світу і за цим параметром друга серед слов'янських. Входить в п'ятірку наймилозвучніших мов світу. Значна частина її словника значно старша за майже півторатисячолітню історію її вживання в різних сферах громадського й культурного життя. Державність української мови є ключовим чинником консолідації українського суспільства на всій території України, формування сучасної української політичної нації, символічним уособленням української державності, гарантією збереження національної ідентичності українського етносу і державної єдності України. З огляду на це українська нація і держава мають забезпечувати відродження і захист української мови, якісну розбудову українського мовного простору. Принципове значення для майбутнього української мови і української держави має національна мовна свідомість і мовна гідність. У їхньому формуванні чільну роль має відігравати українська інтелектуальна еліта, насамперед вище керівництво держави, яке своїм особистим прикладом і зусиллями має утверджувати

престиж української мови, української нації і держави. Вільне володіння державною мовою юридичний обов'язок кожного громадянина України. Давно виникає занепокоєння поширення такого явища як суржик і значна русифікація. Посилення процесів русифікації України викликано не тільки і не стільки кризою українського села, новими реаліями відкритого суспільства і ринковою конкуренцією, скільки неспроможністю пострадянської влади здійснювати послідовну і системну мовну політику.

«Мовний закон», Закон «Про засади державної мовної політики» № 5029-УІ («мовний закон») — закон, прийнятий [Верховною Радою України 5 червня 2012 року](#) (голосування відбулось з порушенням Конституції України, норм регламенту та процедури розгляду). Фактично прийняття цього законопроекту означає, що там, де проживає мінімум 10% російськомовного населення (майже половина областей України), російська мова стане другою державною, що суперечить конституційним нормам й фактичним обмеженням прав інших 90%. Що це за закон, який обмежує право більшості в інтересах незначної меншості. Прийняття «мовного закону» спричинило розгортання громадянських компаній «Помста за розкол країни», «Займіться ділом, а не язиком!» Станом на січень 2015 року, законопроект про скасування закону про мови не підписаний, але й не ветоаний президентом, його поточний статус - «готується на підпис», а питання конституційного статусу вирішується Конституційним Судом України.

Діяльність молоді для підняття престижу української мови серед населення. Незважаючи на ті неприпустимі процеси, які відбувалися і відбуваються сьогодні стосовно мовної ситуації та мовної політики в Україні, велику підтримку мови свідомі громадяни, що проявляється не лише у вигляді розмови і спілкування, а й збереження звичаїв, традицій, фольклору як основних елементів національної ідентичності. Для прикладу ГО «Спільними зусиллями», заснована Меріновим Віталієм в м. Івано-Франківськ, що має свої філії в м. Дніпропетровськ, м. Надвірна, м. Городенка та інших. ГО «Спільними зусиллями» влаштовує літературні зібрання, заходи з популяризації української мови, звичаїв, традицій, культури, здорового способу життя, патріотизму, любові до своєї Батьківщини.

В умовах нав'язування нам ідеології «російського світу» і поширення західного полікультуралізму збереження своєї історичної свідомості, самобутності українців є надзвичайно важливим завданням.

Найголовніше - це розуміння того, що наша мова, наші традиції, наша культура об'єднує нас, робить нас сильнішими, роблять нас тими, хто ми є.